

EL SEC REBUTJA LA DESAPARICIÓ DEL NOM CAIXA CATALUNYA

La sorpresa desagradable de la setmana: ens assabentem, per la premsa naturalment, que al director general li ve de gust fer desaparèixer el nom de Caixa Catalunya.

El nom Caixa Catalunya no és pas una marca "cremada". Aquest nom expressa vinculació al territori d'origen (per cert, on hi ha més del 80% dels clients). Expressa uns valors i una història de servei als ciutadans i a l'economia del país. Per als empleats està molt clar que no és una marca cremada. Per als clients també ho està, sinó ja haurien marxat. **És la millor marca possible per a una caixa catalana.**

Només és una marca cremada a criteri del director general, del president i dels que podrien guanyar diners amb el canvi.

Per qualificar-ho suau, la idea de liquidar el nom *Caixa Catalunya* és una autèntica aventura amb molt de risc i cap garantia. Es tracta, exactament, de desvincular la Caixa dels seus orígens i de la seva identitat pensant que, sense el nom Catalunya, a Espanya es podria fer més negoci. L'esquema es completaria amb la idea que, a Catalunya, la desvinculació nominal no tindria efectes negatius.

Excepte el director general tothom sap que les caixes d'estalvis tenen una quota de mercat molt important en els seus territoris d'origen perquè històricament hi han estat molt vinculades i la gent les ha percebudes com a entitats "pròpies".

Fora dels seus territoris la quota de mercat que assoleixen depèn del tracte que es dona als clients, de la qualitat dels productes i dels preus que s'ofereixen. El nom, fora del territori d'origen, és un element absolutament tangencial.

És cert que hi ha grups de població que recelen d'allò que prové de Catalunya, però són grups reduïts i, sens dubte, no es deixaran enganyar per un canvi de nom. Caprabo no té el nom Catalunya al seu logo i quan va ser el moment van patir el corresponent boicot.

Un avís sobre la història recent: les dificultats amb la premsa que va patir Caixa Catalunya durant l'hivern passat no són pas culpa del nom de la Caixa. Qui té el nom absolutament cremat no és precisament la institució. Entesos, oi ?

Els empleats destinats a Catalunya saben que el nom Caixa Catalunya és un valor positiu i que cal mantenir-lo. A fora de Catalunya els empleats pensen que començar de zero amb una nova marca no té sentit, ara que ja ens hem fet un lloc en els mercats més importants.

I tots tenen clar que començar de zero en aquests moments és un esforç econòmic i comercial indefensable.

És molt evident que la idea d'eliminar el nom Caixa Catalunya no deriva d'una anàlisi profunda, rigorosa i intel·ligent. L'excusa de la fusió no val, perquè mai ningú no ha reclamat la desaparició d'aquest nom. "Catalunya" no és el nom que fa nosa.

Quins són els veritables motius d'aquesta proposta ?